

2. World Finance » Capital Investment

Decisions <https://finance.mapsofworld.com/corporate-finance/investment-decision/>

3. Capital investment decisions <http://www.capital-investment.co.uk/capital-investment-decisions.php>

4. Miller-Nobles, T.L., Mattison, B., & Matsumura, E.M. (2016). Horngren's Financial & Managerial Accounting, Student Value Edition Plus MyAccountingLab with Pearson eText -- Access Card (5th ed.), 2016, Pearson.

5. Fundamentals of Corporate Finance, 4th Edition Jonathan Berk, Stanford University Peter DeMarzo, Stanford University, Jarrad Harford, University of Washington, 2017, Pearson.

6. Theodore H. Goodman, Monica Neamtiu, Nemit Shroff, and Hal D. White (2014) Management Forecast Quality and Capital Investment Decisions. The Accounting Review: January 2014, Vol. 89, No. 1, pp. 331-365.

7. Ross, S. A., Westerfield, R. W., and Jordan, B. D. (2013). *Fundamentals of corporate finance*. (10th ed.). McGraw-Hill/Irwin.

УДК 330.526.39:061.23

Бобрівець В. В.

*аспірант кафедри податків і фіскальної політики,
Тернопільський національний економічний університет*

Податкові перешкоди розвитку корпоративної благодійності в Україні

Сьогодні благодійництво виступає невід'ємним елементом корпоративних фінансів. Набути статусу «соціально відповідального підприємства» прагне будь-яка компанія, що піклується за власний імідж, позиції на ринку та ступінь впливу на певні процеси у державі. Найвищий тип соціальної відповідальності – добровільна, тобто безпосередньо не пов'язана з діяльністю компанії. Фактично це інвестування у суспільно корисні проекти без прямої віддачі такому інвестору, а саме: захист навколишнього середовища, інвестиції в інфраструктуру міста, боротьба з бідністю тощо. Так, відповідно до

ст. 1 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» від 05.07.2012 року № 5073-VI «благодійна діяльність – це добровільна особиста та/або майнова допомога для досягнення визначених Законом цілей, що не передбачає одержання благодійником прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації благодійнику від імені або за дорученням бенефіціара». При цьому благодійник – дієздатна фізична особа або юридична особа приватного права, яка добровільно здійснює один чи декілька видів благодійної діяльності.

Нажаль, рівень державної підтримки благодійної діяльності підприємств в Україні залишається доволі скромним, негативно впливаючи на масове поширення корпоративної благодійності. Зокрема, в частині податку на прибуток підприємств, що відповідно до пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) розраховується шляхом коригування фінансового результату до оподаткування, визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу, пільги можна назвати скоріше умовними.

Так, фінансовий результат податкового періоду благодійника збільшується на суму коштів або вартість товарів/робіт, наданих послуг, безоплатно перерахованих протягом звітного року неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів/робіт, у розмірі, що перевищує 4 % оподатковуваного прибутку попереднього звітного року (пп. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 ПКУ).

Тобто в бухгалтерському обліку компанії вся вартість благодійної допомоги відобразиться в складі витрат у періоді їх понесення, але при визначенні фінансового результату з метою обкладення податком на прибуток бухгалтерський фінансовий результат необхідно буде відкоригувати на суму допомоги, яка перевищила допустимий законодавцем ліміт [1].

При цьому якщо прибуток за підсумками минулого року був відсутній (отримані збитки), відповідно до позиції Державної фіскальної служби України (далі – ДФС) необхідно збільшити фінансовий результат на всю суму наданої допомоги (лист ДФСУ від 16.09.2016 р. № 20223/6/99-99-15-02-02-15).

Отже, обмежуючи розмір податкової пільги з податку на прибуток для тих підприємств, що займаються благодійною діяльністю, у 4% від оподаткованого прибутку попереднього звітного року, держава свідомо звужує масштаби добровільної соціальної відповідальності бізнесу. Ще гірше, що вкладення бізнесом коштів у соціальні проекти може сприйматися владою як чергова схема тінізації прибутку й мінімізації оподаткування. Переконані, що такий підхід є однією з причин ситуації, чому у Всесвітньому індексі благодійності 2016 Україна займає 106 позицію з 140 країн [3].

З іншого боку держава частково абстрагується від запровадження належного ступеню контролю за цільовим використанням благодійної допомоги. Наприклад, відповідно до ч. 5 ст. 11 Закону «Про гуманітарну допомогу» (різновид благодійної діяльності) і отримувач, і набувач гуманітарної допомоги (юридична особа) зобов'язані щомісячно в установленому порядку подавати до Міністерства соціальної політики України (далі – Мінсоцполітики) та ДФС звіти про наявність та розподіл гуманітарної допомоги. Однак офіційно затвердженої форми звіту немає – рекомендовану Мінсоцполітики форму звіту можна знайти на сайті відомства, проте облік у звіті здійснюється лише за вагою допомоги, а не у розрізі позицій. Тоді як допомога може виражатися у вигляді легкових автомобілів, вантажів та грошових коштів, у т. ч. в іноземній валюті. Тому встановити баланс між наданою, отриманою та використаною благодійною допомогою в Україні практично нереально. Про це ж свідчать і дані Рахункової палати України у Звіті про результати аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, виділених Міністерству охорони здоров'я України на фінансову підтримку Товариства Червоного Хреста України [2]. І хоча у Звіті мова йде про державні кошти (які апріорі повинні

перебувати під більш суворим контролем), це все справедливо і щодо коштів корпоративних фінансів.

Отже, на шляху розвитку корпоративного благодійництва існує чимало податкових перешкод, що у сукупності із адміністративними та політичними аспектами заважають розвиткові даної діяльності в Україні, саме тому необхідність їх розв'язання є невідкладною.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України : прийнятий Верховною Радою України 2 груд. 2010 р. № 2755-VI : текст із змін. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/print1475321489936168>.
2. Звіт про результати аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, виділених Міністерству охорони здоров'я України на фінансову підтримку Товариства Червоного Хреста України: Рішення Рахункової палати України від 13.09.2016 № 17-3 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ac-rada.gov.ua/doccatalog/document/16749989/Zvit_17-3.pdf?subportal=main.
3. CAF World Giving Index 2016 / Charities Aid Foundation [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.cafonline.org/about-us/publications/2016-publications/download-the-caf-world-giving-index-2016/>

УДК 336.76

Вовк Є.О.,

аспірант кафедри Фінансові ринки

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

До питання впливу прямих іноземних інвестицій на корпоративне управління в Україні

«Синусоїда» економічного розвитку нашої держави зайвий раз підкреслює непослідовність держави в питанні реформ. Треба об'єктивно